

endirecte

CRÒNICA
TEATRE

Quan el president té alguna cosa a amagar

Emma Vilarasau entrevista el president del govern a 'Desclassificats'

SANTI FONDEVILA

Desclassificats

LA VILLARROEL

Fins al 8 de maig

Pere Riera, l'autor i director, assegura que *Desclassificats* no és una obra sobre la política ni sobre el periodisme. No ho deu ser, però el plantejament i la resolució són clarament polítics. *Desclassificats* ens posa davant l'entrevista per televisió que ha de fer una periodista, més o menys famosa, al president del govern en unes circumstàncies difícils per al mandatari, que ha estat acusat d'un delicte d'abusos sexuals a menors. Escrita fa cinc anys (de fet Riera la tenia guardada en un calaix), l'obra ratifica una vegada més la sentència que la

realitat supera sempre la ficció. Tot i que l'autor no ha fet res a la posada en escena per acostar-se al cas Silvio Berlusconi, les coincidències són tan grans com encertades.

Però Víctor Bosch, el president del govern d'aquesta obra, no és Berlusconi sinó un polític que ha arribat al capdamunt de l'estat. Es considera un bon gestor i un bon governant, i les acusacions que li fan les troba normals. Vaja, que van amb el càrrec. El seu comportament no és la fugida endavant del cap d'estat italià sinó una actitud homologable a qualsevol mandatari escollit pels electors però que té alguna cosa a amagar. Tampoc costa gaire d'imaginar, ja sigui a la nostra televisió o en una altra, el perfil de la locutora

que interpreta Emma Vilarasau. Una dona segura de si mateixa disposada a enxampar el president i d'aquesta manera aconseguir un gran triomf periodístic. El Pulitzer, per què no?

Desclassificats ho té tot per convertir-se en un gran èxit, no només al nostre país sinó allà on es pugui estrenar. No diguem a Itàlia. Pere Riera ha escrit una obra directa, sense cap retòrica (amb un polític pel mig ja es difícil), un text precís, i ha dirigit els tres intèrprets amb una pulcritud sorprenent en un gairebé debutant en la posada en escena (la temporada passada va estrenar *Lluny de Nuuk* al Teatre Nacional). *Desclassificats* té tocs de comèdia, rampells molt seriosos i una troballa en el personatge del cap de premsa del president, que interpreta magníficament Abel Folk. De fet, i això ho podem explicar perquè es planteja molt aviat, el gir que fa l'autor en la trobada entre la periodista i la mà dreta del polític és el que posa en marxa l'obra, trencant qualsevol expectativa realista però situant-nos en un lloc privilegiat de *voyeurs* de la breu però esmolada relació entre ells i els dos homes.

La resolució del conflicte entre la periodista i el president per un fet inesperat (que no revelarem) és del tot versemblant i ens fa pensar en com es defensen alguns polítics, el president de la Generalitat valenciana, Francisco Camps, per exemple, posant per davant la gestió per sobre de l'honoradesa. *Desclassificats* és una comèdia real sobre una pràctica política imaginària de la qual cap dels protagonistes surt ben parat.

Emma Vilarasau, Abel Folk i Toni Sevilla mantenen un pols ètic i moral que no deixa ben parats ni els periodistes ni els polítics. DAVID RUANO